

LA VEU DE CALONGE

MAR-PLA I MUNTANYA-PERIÒDIC INDEPENDENT

SUBSCRIPCIÓ ANYAL:

CALONGE. . . . . 3.— PTES.

FORA . . . . . 4.— »

EXTRANGER. . . . . 5.— »

PROTECTOR. . . . . 5.— »

Dels articles son responsables llurs autors. No es retornen els originals

Redacció i Administració:
CARRER DE L'ILLA, 1

Número solt: 20 cèntims
Anuncis a preus convencionals

ATALAIA

Panorama

Estem assistint a una fonda transformació mundial. Des de la petita vila a la regió; d'aquesta a la nació; de la nació al continent; d'aquest al mon, veurem les més oposades tendències sense arribar al fi fonamental, engrandint-se d'una a l'altra i agreujant-se de cada vegada més, fins a arribar a dalt que s'hi juga la vida dels pobles tots.

Els horitzons són foscos de negres que són els núvols que s'hi acumulen i s'hi dibuixa implacable, la dalla, el martell blanc i l'ossada que la sosté.

Calves diplomàtiques. Discusions Enganys. Hipocresia. Embrutir paper. Viatges d'ací per allà... Nerviosisme arreu. Raó?... Absent!

Entre festes de noces es procura espargir els trons i llampecs de la tempesta. Entre un estira i afluixa d'altra, es procura treure el millor profit possible d'una situació quelcom embolicada pels demés, pró clara per casa. En una altra, amb ambient interior un bon xic carregat, discutint ací i allà, pró tenir un ull obert i una mà a punt, sobre un espinós assumpte d'una regió minera próxima a decidir-se per blanc o negre. Una cadena va estranyent-se cada dia una mica més, pró amb la tàctica sùtil, de que perquè no ho sembli, es fa amb anelles daurades. Un assassinat ocorregut en dies d'amarga recordança, va remonent la cúa, amb més energia de la necessària per almar... i esvolutar i escampar papers per Cancilleries i So-

cietat de Nacions; una mina que sempre te la metxa a punt d'encendre, mancant'sols que s'hi animi la flama de la discòrdia. Una altra, silenciosament, teixint una telaranya gegantesca, envoltant a tot el mon... i com cues de terra, barrinant, allargant, aixís els tentàculs del monstre. Una de barret de copa i trajo ratllat i estrellat amb antipanes d'usurer, fent com aquell que no fà rés, ensenya l'atacà a tothom... i altres dugues veïnes, esgarrapant-se fa temps, a pesar de que dèien que els hi escapsaven les ungles perquè no continuïn fent-se mal i no donguessin un exemple que per perillós i danyí, és contagiós... Unes altres, apartant-se i esforçant-se per a contenir l'incendi. I aixís...

...resulta que, com a fi, es veuen fogueres que enroigeixen el cel en la nit, en una nit, que encara que brillin els estels, va voltan en perpètua foscor i arreu que es girin els ulls, rojor de focs encesos, que no ho semblen per ésser lluny. Sombres negres de columnes còniques girant en els horitzons, negra boca, de monstre famolenc, a punt de vomitar les centelles de mort. I mentrestant, els 5-5-3, que cares grogues d'ulls petits i maliciosos s'han encarregat de fer l'orni, procurant escapar altres cúes com la que conseguïren escapar fa poc temps per allà vora casa seva...

Panorama. Quadro d'humor, com el pallasso que riu i plora per dintre, pró, riu, riu i riu... Apocalipsis... Cabalgates fantàstiques... Or... Músiques tràgiques... Vels de Sodoma... Músiques frívoles, voluptuoses, sensuals, decadència encisadora, ulls brillants... Entre espuma de xampany, histèriques rialles,

El nostre periòdic

L'home conscient del seu deure procura i mira sempre que el seu patrimoni prosperi, fent que de dia en dia les comoditats siguin més grans, els fills facin goig, creixin bé, plens de salut i robustos, que la casa reuneixi les màximes condicions pel seu benestar al retornar dels seus afers quotidians. El governant de consciència ha d'actuar sempre sense mires de pobles ni de partits, procurant el bé general, fent que el nivell cultural vagi prosperant ràpidament, que no quedi poble de cap mena sense comunicacions, que les carreteres que els enllacin estiguin sempre en bon estat pel trànsit turístic i comercial, que les indústries prosperin, fent que els mercats a l'interior i a l'exterior siguin grans; que l'agricultura vagi endevant obrint-se canals pel regatge: en una paraula, que es protegeixi sempre el desenvolupament de tots i cada

barreja de fracs i escots de dones i essències de preu, que rarifiquen l'ambient fins a ofegar-se en la grapa ferrenya d'una mà que vigila atent tots els moviments esperant el oportú moment de donar l'estreta definitiva, propera o llunyana, però factible al fi, per igualar l'acte del neixament i el de la mort... establint un camí igual per a tots, sigui utopia o realitat... que els temps esbrinaran...

I, entretan els clarins ingènuos diuen: Gloria en les altures i pau en la terra, a els homes de bona voluntat...

FERRAN VIGÍA